

Діло

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 19., II. пов. Конто почт. шваб. 26.726. Адреса телегр. "Львів-Львів" Число телефону 565 Регістрація редакція не асертає.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА в Австро-Угорщині: квартально 15— піврічно 28— щорічно 56— у Львові (без доставки) 4— у Львові з доставкою 12— щорічно 22— щорічно 44— в Німеччині: квартально 28— піврічно 56— щорічно 112— За зміну адреси платити ся 50 г.</p>	<p>Ціна оголошень: Реклама в першому номері об'єднаної сторінки за 100 г. в інших номерах за 150 г. в особливих випадках ціна індивідуально встановлюється. Один примірник коштує у Львові 16 с на провінції 20 с.</p>
---	--	---

Видає: Видавниче Спільнство „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Львів, дня 15. січня 1918.

Українська Народна Республіка може записати в своїй історії новий успіх: на пленарних засіданнях мирної конференції в Берестю в днях 10. і 12. с. м. всі держави, які беруть участь в сій конференції, отже Німеччина, Австро-Угорщина, Болгарія і Туреччина з одної сторони і Росія з другої, заявляючи свою згоду, щоб делегація українського правительства взяла участь в мирній конференції як самостійна делегація самостійної Української Народної Республіки, тим самим признала державну самостійність України.

Таким чином самостійне існування Української Народної Республіки, утворене волею й силою українського народу, одержало міжнародну санкцію як зі сторони північного союзу, який представляє в сій світовій війні другу воюючу сторону, так зі сторони Росії, яка в справі державної самостійності України є найбільше, бо безпосередньо заінтересованою державою другої воюючої сторони.

Коли до сього додати, що також західні держави антанты признають державну самостійність України і Франція вже має свого посла в Києві, то треба ствердити, що державна самостійність Української Народної Республіки встигла вже признає обох воюючих сторін.

Очевидно, жерелом, з якого пливе сила Української Народної Республіки, є воля й сила українського народу. Але в історії завершення української державної будови має своє значіння також факт признає державної самостійності України державами або воюючих сторін, — бо він означає міжнародне признає і міжнародну охорону для держави українського народу.

Від тепер замах з якої-небудь сторони на державну самостійність Української Народної Республіки був би не тільки зі становища ідеї свободи і незалежності народів, але й зі становища міжнародного права замахом на свободу і незалежність народу, який має міжнародно-признає своєї державної суверенності.

Проголошене й укріплене Української Народної Республіки було для українського народу фактичним успіхом світово історичного значіння. Признає державної самостійності України на мирній конференції в Берестю є таким самим дипломатичним успіхом молоді української держави.

Признає державної самостійності України.

Всіма державами, що беруть участь в мирній конференції в Берестю.

(ТКБ.) Відень, 12. січня 1918.

З Берестя доносять з 12. січня ось що:

На початку нинішнього пленарного засідання генеральний предсідатель гр. Чернін вложив осью вазу:

На пленарнім засіданню дня 10. с. м. секретар Української Народної Республіки передав делегації чотирьох союзних держав ноту Генерального Секретаряту Української Народної Республіки з дня 11 (24) грудня 1917, ч. 726. Ся нота містить під 7. точкою заяву, що Українська Народна Республіка, яку заступає Генераль-

ний Секретаріат, виступає самостійно в міжнародних справах та що вона бажає на рівні з иншими державами брати участь у всіх мирних переговорах, конференціях і конгресах.

У відповіді на сь має честь в імені делегації чотирьох союзних держав заявити що слідує: Ми признаємо українських делегатів самостійною делегацією і повновласним заступництвом Української Народної Республіки. Формально признає Української Народної Республіки як самостійної держави зі сторони північного союзу застерігає ся мировому договору.

Нав'язуючи до сьб представників північного союзу Троцький заявляє: Конфлікти, які виникли між російським правительством і Генеральним Секретаріатом України не мають ніякого звязку із справою самоозначення українського народу. Самоозначення України, яке анайшло

свій вислів в утвореню Української Народної Республіки не є предметом сфери між обома братними державами. З огляду на те, що на Україні політичне житє розвиває ся вільно, що на території України всюди існують вільно вибрані робітничо-жовнірські совіти, що вкінці всі органи власти вибрані на основі загального і рівного права голосованя нема сумніву, що впродє самоозначеня України покінчить ся відповідно до волі української держави. Супроти того та вгідно з заявою, аложеною на засіданню 10. січня, російська делегація не бачить ніяких перешкод, щоб представництво Української Народної Республіки взяло самостійне участь в мирних переговорах.

Генеральний секретар Голубович заявив, що приймає до відома заяву представників північного союзу. Відповідно до того українська делегація буде брати участь в мирних переговорах.

Україна і мирові переговори.

На домаганє австро-угорського штабу? — Безпосереднє телеграфічне ополученє між Берестем і Київом. — До ганеси „нового правительства“ України.

Львів, дня 15. січня 1918.

Цявву вістку заїняли ми у „Вільній Думці“, урядовім органі української військової ради південно-західного фронту. В числі з 1. с. м. принесла ся газета (видавана в Бердичеві) між инш. таке донесенє:

Конфлікт між народними комісарями й Україною поставив російську делегацію в Берестю Литовським в трудне положенє. Російська делегація в Берестю Литовським запитала раду комісарів, що їй робити з огляду на те, що представники урядів центральних держав категорично домагають ся, щоби в склад російської делегації ввійшли представники Української Народної Республіки. Особливо того демагали ся представники австро-угорського військового штабу. А тимчасом делегати України задержано в Даніську так, що вони не могли ні повернути назад до Києва ні поїхати далі в Берестє.

В тім самім числі виходимо ще й такі дві заїстки:

Члени Укр. Ради 9. корпусу німецькі салдати принесли слідуючу телеграму: „Кіа, генеральному секретарю Ол. Шульгину. Дочекаєть ся негайно до якого вункту українського фронту можна провести в Берестю Литовського лінію прямого проводу та дайте распорідженє, щоби такий провід переведено з иншого українського боку. Від вас до сєї пори я не дістаю ні одной телеграми“. Телеграму підписав Лобяцький.

Большевицька частина Київського совіту робітнич і салдацьких депутатів, котра переїхала в Харків, на своїм засіданню рішила об'явити війну Україні, коли не буде переизбрана Центральна Рада.

Київські большевики разом з харківськими вирацьовують план походу на Україну.

Рішаючі наради в Берліні.

Гінденбург проти Кільмана.

Львів, 15. січня 1918.

В Берліні відбувають ся тепер важні наради при участі цесаря Вілггельма, наступника престолоа, канцлера Гертлінга, Гінденбурга, Людендорфа і инших чільних мужів державних Німеччини. Предметом нарад є окончне установленє воєнних цілей Німеччини на Заході і на Сході. В звязи з сими стоять на черзі питання мирових переговорів у Берестю, справа політики антанту, а передовсім розв'язка польського питання.

Наради сї викликають у цій Німеччині надзвичайне заворушенє, яке відбиваєть ся в

дуже пристрастих голосах преси всіх партій. З голоса сих виходить, що консервативній військовій крузі остро осуджують думку про мир на підставі порозуміння, наступлену більшістю парламенту і державним секретарем Кільманом. Найвисша військова управа (Гінденбург, Людендорф) хоче на східнім фронті тільки переведеня „поправки границь“, а натомість відкидає признає самостійної Польщі. Курляндії й Литви у фєрмі пролонованій Кільманом; крім того числить військова управа на те, що будучі воєнні події на Заході будуть мати миротатний вплив на цілу мирову політику.

Дебата про національне самоозначенє на мирній конференції в Берестю.

(ТКБ.) Відень, 13. січня 1918.

З Берестя доносять:

Дня 11. с. м. уконституовала ся німецько-австро-угорсько-російська комісія для нарад над територіальними справами і відбула дня 11. і 12. три довгі засідання.

Передовсім ствєдженю в порозуміню, що на першім місци мирового договору, який маєть ся заключити, має бути проголошенє закінченє воєнного стану між сторонами, ведучими війну, натомість Троцький не згодив ся на те, щоби в звязку з тим проголосити, що сторони заключаючі договір постановили на дальше жити в мирі і приязни. Троцький сказав, що є

се тільки декоративна форма, а він надіється, що всім іншим річи будуть впливати на відносини між народами.

По розправі над сею точкою ухвалено повернути ще раз до цієї справи.

Далі стверджено, що є що до сего згода, що опорожнене обсаджених територій в засаді має бути вирішене на основі цілковитої взаємності так, що опорожнена російська територія вже ся з опорожненим обсаджених областей Росії в Австро Угорщині, Туреччині і Персії. Відтак счерпана Персія, бо вона не веде війни і тому що російська делегація заявила, що обняла вже супроти перського правительства зобов'язане опорожнити обсажену перську область.

Що до питання, коли має ся опорожнити заняті області, німецька пропозиція йшла в тім напрямі, щоби зв'язати се з демобілізацією російських військ, бо грозила небезпека, що Росія перед демобілізацією наслідком війни системи правительства і своїх цілей моглаб перевести заціли операції.

Троцький висказує бажане, щоби опорожнене обсадженої області переведено рівнорядно з перебігом обопільної демобілізації.

По увазі Кільмана, що після російської пропозиції опорожнене обсаджених областей відводило ся би до хвилі заключення загального мира, перервано вразі над сею точкою.

Відтак обговорюване питання, на якій частині обсадженої області має ся результати ся опорожнене. Що до сего заявив Кільман, що після дефініції опорожненя сего вимо тільки до тих обсаджених областей, які є ще частиною державної області тої держави, в яку заглядають ся мир. Російське правительство проголосило для всіх народів без імені, які живуть в Росії, право самоозначення аж до цілковитого відриваня. Твердило, що в виконанню сього права самоозначення в частині зайнятих нами областей тіла де факто уповноважені до заступаня даних народів повинні собі право самоозначення в душі відриваня від Росії так, що області ці не можна вже вважати як приналежні до російської держави.

На се заявив Троцький, що в цілій основі підтримує заяву, що народи російської території без волі своєї мають право самоозначення аж до відлученя від Росії, але може признати премію сего права тільки зглядом самих народів, а не зглядом певних уповноважених його частин. Не годять ся в думкою підприємця німецької делегації, що воля в занятих областях прозвела ся через органи фактично уповноважені.

Вивозила ся довга дискусія над питанням, в яких умовах і в якій хвилі повстає нова держава дорогою відриваня певної частини держави.

Державний секретар Кільман означив становище середніх держав так, що державна особливість повстає і може обняти правне свою обов'язуючу волю що до основи своєї існування з хвилею, коли яке тіло репрезентативне, широкими масами, або історичною традицією узгоджене до репрезентації і як орган, через який промовляє нарід, як вислів безсумнівної волі переважуючої більшості обняти постанову, що хоче бути самостійним народом і хоче виконати право самоозначення.

Вислід обопільних виводів в сій справі Кільман усталив ось як: Далі Троцький запропонував установлене тіл репрезентативних, яким має ся поручити організація і установа умов, на яких народні голосування, або педібні об'явленя волі народу, на які ми тимчасово в спосіб своєм теоретичний згодили ся, мають відбути ся на ширшій основі, коли між тим ви стоїмо і мусимо розістати на становищі, що в браку інших репрезентативних тіл, існуючі і історично повсташі репрезентативні тіла є депукації як вислід волі народу, що хоче бути народом.

В дискусії що до характеру і значіння репрезентативних тіл, які діляють в зайнятих областях, Кільман і Чернін зазначили, що російська делегація відчас переговорів в грудні годила ся на признане існуючих в зайнятих областях народних представницьтв представництва де факто і на припущення, що їх рішення проваляють волю тих народів. Тоді перозуміли ся що до того, що в таким тимчасовім полегодженю добачають великий крок на дорозі до спільної цілі.

Троцький заведе, що об'явлене волі собою, місських представницьтв і т. п. можна вважати об'явленем волі означеної впливової частини населеня, однак вони творять тільки основу до припущеня, що ті народи є недоволені зі своєю державною положення. Виходить конвенція, що належить вислухати referendum, для чого в потрібне утворене органу, який може дати заперку свобідного голосування населеня. Відтак ствердив Троцький, що між заявами осеред-

них держав в 25. грудня і сформуованих точок 1. і 2. в 28. грудня є суперечність.

Кільман заявив супроти того, що оба документи є висловом того самого духа і тої самої політики, яку заповів державний канцлер у своїй програмовій бесіді. Державний секретар станув на становищі, що части Росії, які стремлять до відриваня, по зложеню заяв волі існуючих органів вже тепер є управлені заключати договори, які вважають добрими і хосеними. Коли в сих договорах найшли ся зарядженя щодо до наврива границь, то не видно, чому ті області в тих справах не мали би робити однаково свобідне те, що їм подобає ся, як в інших справах.

Троцький добачує в тім погляді підкопане засади самоозначеня. Він спитав, чому органів даних народностей не запрошено до переговорів в Берестю. Про таку участь представників сих народів в переговорах очевидно не думано, бо власне ті народи вважають ся не підметами, а предметами переговорів.

Кільман відповів: Коли Троцький хотів висказати, що його його думи ті нації налічні індивідуальності є тепер утворені і можуть виконувати право самоозначеня в своїх заграничних відносинах, то в разі признаня без застережень сего преміси російською делегацією, бувби ви радо готові застановити ся над думкою, чи і в якій формі малоб ся уможливити участь представників сих народів в нарадах в Берестю.

Гр. Чернін заявив рівнож готовість зайняти ся справою покликаних представників об'явленних областей, однак додав, що хочє знати, в якій спосіб має ся вибрати тих представників, коли Росія не признають існуючих репрезентативних тіл управленями промовляти в імені репрезентованих ними народів.

Троцький в огляду на ті незвичайно важні заяви представників осередніх держав поставив виснесє на відложене засіданя, щоби російська делегація могла над тим нарадити ся і порозуміти ся зі своїм правительством.

Російська делегація про національне самоозначення.

На засіданню 12. с. м. Кільман звернувся до російської делегації з просьбою дати яснє відповідь, чи на її думку нові держави, які повстає на західній границі бувашої російської імперії, можуть уже тепер брати участь в мирових переговорах.

Російський делегат Каменєв предклав, щоб обі сторони означили своє становище в письмених заявах. Російська делегація стверджує, що ані в Польщі, ані в Латві, ані в Курляндії не могли бути утворені ніякі демократично вибрані організації, які мали б право гистувати в імені широких кругів населеня.

Про змагане до повної державної незалежності російська делегація заявляє:

1. З факту приналежності зайнятих областей до бувашої російської імперії російська делегація не визнає ніяких державно-правних зобов'язань супроти російської республіки. Наві границі народів російської республіки і тих народів, які зотять остати поза її межами, мусять бути означені вільним рішенням народів.

2. Головною задачею російського правительства в сих переговорах є забезпеченє дійсної свободи самоозначеня, внутрішнього державного ладу і міжнародного положеня тих областей.

3. Ся задача вимагає попереднього порозуміня Австро Угорщини й Німеччини з одною і Росії з другою стороною що до чотирох точок, а саме:

I. що до простору областей, в яких населенє має виконати право самоозначеня;

II. що до загальних політичних умов, серед яких має наступити рішення про державну долю тих областей;

III. що до переходового правління аж до дефінітивного державного урядованя тих областей;

IV. що до способу і форми, в яких населенє має висловити свою волю.

Російська делегація предкладає ось яке рішення тих точок:

Дя I. Право самоозначеня прислугує маціям, а не їх зайнятим частям, як се передбачає § 2. німецького предложеня з 28. грудня. Відповідно до сего Росія признає право рівночасного самоозначеня також частям тих нивій поза обсадженими областями.

Росія об'являє се змушувати тих областей ані безпосередно ані посередно до признаня сї чи иншої державної форми ані не обмежати їх самостійности словними і мілітарними конвенціями. Правительства Австро-Угорщини й Німеччини своїми сторонами категорично стверджують, що не мають ніяких претензій ані що до влученя в свої границі зайнятих областей бувашої російської імперії, ані що до т. зв. спростованя границь коштом тих о-

бластей. Рівночасно об'являють ся не безпосередно де признає сї чи иншої державної форми, ані не обмежати їх самостійности словними і мілітарними конвенціями.

До II. Рішення питання про долю областей, яким признає ся право самоозначеня, мусить наступити при повній політичній свободі, сутності якого небудє зовнішнього примусу, голосуванє повинне відбути ся до уступленя чужим військ і по повероті втікачів і вивізців. Час уступленя військ означить окрема комісія.

До III. Від хвилі підписаня мира ані областей переходить внутрішня управління справ, фінансів і т. д. в руку тимчасового органу, який буде утворений на основі порозуміння політичних партій. Головною задачею органу буди би організація народного уряду.

До IV. Дефінітивне рішення про державне положенє тих областей і про форму їх державного ладу наступити через загальне розуміння.

Для прискореня праць конференції російська делегація вважає незвичайно важним жати від Німеччини й Австро Угорщини сї питання течну відповідь.

Відмова почвирного союзу.

Генерал Гофман, який опісля згодою до слова, говорив: Найякше мусить наступити проти тому сих предложенє. Російська делегація говорить з нами так, немов би Росія бідно займила наші землі і могла нам дати яку умову. На те я замітив би, що відносини між нами повинні: побіде німецьких військ на вашій землі. Опісля я хотів би заявити, що російська делегація домагає ся для зайнятих областей приміненя самоозначеня народів, який спосіб і в такім обемі, в який його вмінює ваше правительство у вашім крайєм, правдіне опираєть ся виключно на силу і силу, яка безглядно насильством угнітає того, що инякше думає, вважаючи ся протиревольюціонером і буржуа винятим в правах. Сей свій погляд я хочу підкріпити двома примірами:

Вночі в 30. на 31. грудня болонські розігнали багнетами і машинною силою перший білоруський конгрес в Миньску, який проголосив самоозначенє білоруського народу.

Коли Українці проголосили самоозначенє петроградське правительство поставило умову і перебувало переверти оружною своєю волю. О скільки мені відомо в історії депеш, домашня війна триває даліше.

Так виглядає в дійсности приміненє самоозначеня народів російським правительством. Німецька начальна команда мусить тому вважати всяким пробаб вліштуваня до уладних відносин у зайнятих областях. Супроти народів тих областей виявили яснє і недовольство своєю волю відривати ся від Росії.

Тут генерал Гофман наводить рішення лянського конгресу з 21. вересня 1917, якийської краєвої ради з 11. грудня 1917, якийської ради Риги з 27. грудня 1917, та представництва, сільських і міських громад на острові Езель, Даге і Моен, які заявляють ся на відриванє від Росії. Також в адміністраційно-оглядів не може начальна німецька команда брати свої війська з Курляндії, Литви, Ризьких островів. Всю адміністрацію, землі, пошти, уладила там що йно німецька війська урвала і се є її власністю.

За спосіб веденя переговорів.

Державний секретар д-р Кільман заявляє, що делегація почвирного союзу не вважє ловити ся поки що про письмєнну заяву російської делегації. Від себе заприичує бесідати що предложений російською делегацією спосіб переговорів, щоб обі делегації предладала бі посполу письма не вривчнить ся амі до прискореня нарад ані — о скільки би ті пації відповідали тому, що тут инні сказано — представленя їх виглядів в рожевім світлі. Ба отже даліше устно обговорювати цілє територію а що йно опісля вислід тих устных рад списати. Коли ж російська делегація об'являє свій погляд, то слід би засіданє перервати.

Троцький відповідаючи на те, заявляє, щоби тільки російська делегація джувала свої протєколи прє переговори.

Тому спротивив ся д-р Кільман; супротивного положеня конечна є нова нарада представників і тому слід засіданє перервати.

Після того засіданє перервано.

Збирайте жертви на школу ім. Бориса Грінченка. Жертви пересилати на руки скарбника Н. Митрова у Львові вул. Городецька 95.

Запросини до підписки акцій ЗЕМЕЛЬНОГО БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО СІЛКИ АКЦІЙНОЇ у ЛЬВОВІ

в цілі підвищити анц. капіталу через емісію нових акцій по 400 К. номін. вартости.

З причини перепоп в поштовім руху **продовжується реченець до замовлень акцій нової емісії до кінця січня 1918.**

У С Л І В Я П І Д П И С К И И:

Зголошення приймає Дирекція Земельного Банку Гіпотечного у Львові (вул. Підвале 7).

Емісійний курс вносить на акцію для дотеперішніх акціонерів К 400, а для неакціонерів К 420 (в огляду на користи в придбаних вже резервних фондах).

Дотеперішні акціонери мають **першвенство** до собору; в засаді на одну стару акцію одної нової.

Всі акціонери, що хотять користати в першвенства і курсу, зволять при зголошенню виплатити числа останніх акцій і есенуально на бажаня банку предложити старі акції (без купонів), які їм звернуть ся по увиденню зголошення.

Нові акції беруть участь в зиску банку, почавши від 1. січня 1918. на рівні зі старими акціями, проте належать на замовлені акції в платити до каси банку до кінця січня 1918. курсову ціну wraz з 5% відсотком, обчисленими на час від 1. січня 1918. до дня влати, аби мати право до дивіденда за р. 1918.

Після постанов статуту положину акції владеть ся на імена акціонерів (поіменні акції), а положину на оказателя (безіменні акції). В зголошенню може зложити означити, кільки акцій рад би мати на імя, чи на оказателя.

Замовляти можна довільну кількість акцій. Приділ скількості переводить, одначе Дирекція банку після своєї взаємности та помодить зголошующого про приділ, а по виготовленню акційних грамот видасть приділені акції на зворотом посідки влат. На случай неопраделеня акцій зверне банк владчені квоти в відсотками.

Ректовий податок від акцій сплачує банк без потручення Вс. акціонерів.

Дрїбну належність за акційні грамоти, стемель і порто побере банк при дорученню акцій.

564 5-15

НАДІСЛАНЕ.

Секундар Зегального шпиталя
Д-р А ШВАРЦ

роднує в скірних і венеричних недугах від 12-1 для жінок і 3-5 для мужчин, Львів, вул. Крашевського 11. партер. XII. 1-3

ОГОЛОШЕННЯ.

Цитрини

в порошок, пакет заступає 8-10 цитрин. До чаю і печива. І пакет тільки 50 сот. Спеціальний порошок до робленя води мильонської. І пакет вистарчує на 1 літр води по 2 кор. **Воручає серфурерія С. ФЕДЕР, Львів, Сингустська 7.** 4-5 д 17-1

Половина wraz з лісом около 240 моргів, при добрій дорозі на Покуття, в сейчас на продаж в українські руки. Знамените льокція гроші. - Влизших відомостей уділять в чешности: адво-ат Д-р Іван Ганкевич в Коломиї. 542 10-10

Видавниче Товариство „Українська книжка“.

„Нашим найменшим“:

1. Благий Марко — народня легенда, 14 ілюстрацій.
2. Дурень і його жінка царівна жаба, народня казка, 14 ілюстрацій.
3. Лисиця і вівця, народня байка, 14 ілюстр.
4. Котик і півник, народня байка, 14 ілюстр.

Ціна кожної книжечки 50 сот.

Видає: Антін Крушельницький.

Ілюструє: Олена Кульчицька.

Головний склад в Книгарні Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові. 5316 4-2

ПОДЯКА.

До Пана М. ФРАЙМА

спец. бандажиста вул. Шпитальна ч. 4 у Львові. Поважачий Пане!

Почуваю ся до обовязку зложити Вам мою сердечну подяку за Вашу щирю оліку, а признанєм для Вашої незвичайної спосібности при ліченню моєї довголітної небезпечної пропуклиди. Маючи літ 73 і перебувши всілякі бо десні ліченя аж до неважкої операції, що те пер вже по пята тижнях Вашого способу ліченя тішу ся майже цілковитим уздоровленєм, то завдячую виключно Вам а сей відкритий лист повинен засвідчити кождого терплячого на правдуканю, щоби не забувувал ся підлати ся з повним довірем від Вашу методу, котру лише Ви вмієте виконувати совісно і виро-зумло.

У Львові, д. 9. цвітня 1891.

З поважанєм
ІВАН НОВАК,
директор дому убогих.

ХХVII 2-2

Необхідна в руках кождого Громадянина, кождої господарської та просвітної інституції буде книжка

Д ра ТЕОФІЛЯ КОРМОША

ПОУЧЕННЯ О КРЕДИТАХ НА ВІДБУДОВУ, УДІЛЮВАНИХ В ВОЄННИХ ЗАВЕДЕННЯХ КРЕДИТОВИХ.

Ціна одного примірника 50 с., з поштовою пересилкою о 10 сот. більше.

Можна купувати в канцелярії Краєвого Товариства господ. „Сільський Господар“ у Львові, вул. Зіморовича ч. 20. в Книгарні Наукового Товариства ім. Шевченка, Ринок 10, та в Книгарні Ставро тигійського Інститута, вул. Руська 3.

На кредит не висилаєть ся! IV. 1 2-4

384B 15-15

Сфінкс без тайни.

Збірка казок в англ. мові.

Один з найліпших творів Оскара Уальда, і книжка вид. „Нова Культура“.

висилає сейчас оплатно за К 250 в гору:

А. Березовський, Львів, ул. Карпінського 19.

384B 15-15

Ліцитації коний.

Коні здібні до робіт польових і лісових е до набути в дорозі ліцитаційній. Купуючі (гандлярі коний і посередники є виключені) мусять мати з собою легітимації, видані через староства (команди районів).

Ліцитації відбудуть ся:

1) В шпиталях кінських:

Судова Вишня	16. січня
Ряшів, касарні кав. Глубока	18. "
Ярослав (Annakaserne)	20. "
Черляни коло Городна Ягайл.	21. "
Максимовичі коло Самбора	23. "

2) В кінських стаціях зужиткових:

Братівці коло Стрия	24 с'чня
Вільхівці коло Сянока	25. "
Перемишль (Schwarz'sche Kas.)	25. "

К. и. к. Inspizierender d. Pferdeergänzung des Militärkommandos Przemyśl

Fröhlich, Oberstleutnant.

1-3 197

Купуємо НАСІН

Червоної конюшини,
Білої конюшини,
Еспарзети,
Тимотки,
і інших родів трав та конюшини

як також

Насіня огородевих ростин (цебула, капуста, огірки, бураки, морква, шкв. редька, горох, фасоль і т. д.) у всякій скількості та платимо найвишню ціну.

Пробку насіня wraz з поданєм шимено слати на адресу:

„КРАЄВИЙ СОЮЗ ГОСПОДАРСЬКИХ СПІЛОК“

синдикат т ва „Сільський Господар“ у ЛЬВОВІ,

вул. Зіморовича ч. 20. III. 1.

Урядник ліквідатора прийме wraz Поштою листи в кредитовому в Городниці. Платити листи тільки Дирекція.

ПЕЧІ І КУХНІ КАФЛЕВИ

нові ставть, старі направляє, скоро і дешево

МИХАИЛО ГАЛІБЕН

Майстер нафлярський, Львів, Городниці 30.

РУСЬКА ЩАДНИЦЯ

в ПЕРЕМИШЛІ,

вулиця Косцюшка ч. 3.

Приймає і виващує щадничі вкладає щадничі в гедьках урядових. Вкладає опрестовує 3%, печивачи вже від слудующого дня по два місяці аж до посліднього дня перед днем відбору ВКЛАДКИ в „Руській Щадниці“ можна дати особяєго в касі товариства, поштовою поштом, грошевими листами, чешками поштовою Шадниці, які Дирекція Щадниці на жаданя безкоштовно доставляє. І в філіях банку австро-угорського в рахунок „Руської Щадниці“.

Удїля позичок: а) гіпотечних вкладах в річницю амортизаційними ратами на зрості 16-45 після вибору позичуючого; б) на позичку ефектів, а на ессонт нексів. С'рива позичок в лагоджуєть можливо скоро.

Посередничать у виващуванню позичок в Воєнім Заведенню кредитовім в Кракові.

Всяких інформаций і друка уаїля касирер „Руської Щадниці“ вул. Косцюшка. Народні і пов щоденно безкорисно в годних урядових від 9-1 год. кромі неділь і українських свят.

Після §. 14. устава „Руської Щадниці“, в твердженню через ц. к. міністерство внутрішніх справ вкладає в товаристві „Руська Щадниця“ ремишиля надать ся до льокції аудиторів, ремишиля і т. п. каніталі, але огляд „Руської Щадниці“ аудиторів обезпечує.